

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

ЗВІТ

про виконання лабораторної роботи №5

з теми

ІНТЕГРУВАННЯ СИСТЕМ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ.
РОЗРАХУНОК ПЕРЕХІДНОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ RLC-ЛАНОК.

з навчальної дисципліни: “Чисельні методи”

Виконав:

студент групи ІР-24

Шийка Андрій

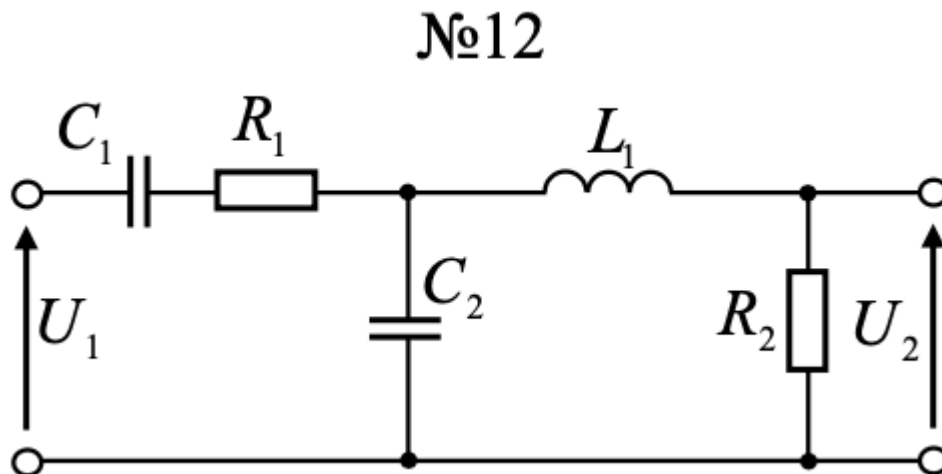
Прийняв:

Сиротюк С. В.

Львів - 2025

Мета роботи: Вивчити основні методи розв'язування систем диференціальних рівнянь першого порядку (методи Ейлера) та застосувати їх для розрахунку перехідних процесів у RLC-ланках.

Завдання:

Для заданої RCL-ланки скласти систему диференціальних рівнянь.

Виконати розрахунок перехідного процесу вихідної напруги U_2 методами:

- Явним методом Ейлера;
- Модифікованим методом Ейлера;
- Неявним методом Ейлера.

Побудувати графік перехідного процесу.

Короткі теоретичні відомості:

Задача Коші полягає у знаходженні розв'язку системи диференціальних рівнянь $dx/dt = f(x, t)$, що задовольняє початковим умовам $x(t_0) = x_0$.

1. Явний метод Ейлера

Це найпростіший однокроковий метод. Значення функції в наступній точці обчислюється на основі похідної в поточній точці:

$$x[n+1] = x[n] + h * f(x[n], t[n])$$

Має похибку порядку $O(h)$. Метод простий у реалізації, але має низьку точність і може бути не стійким.

2. Модифікований метод Ейлера

Метод другого порядку точності. Використовує прогнозування (предиктор) і корекцію (коректор).

Спочатку робиться "півкрок" або прогноз:

$$x_progn = x[n] + h * f(x[n], t[n])$$

Потім обчислюється середнє значення похідної на початку і в кінці інтервалу:

$$x[n+1] = x[n] + (h / 2) * (f(x[n], t[n]) + f(x_progn, t[n+1]))$$

3. *Неявний метод Ейлера*

Шукане значення $x[n+1]$ входить у праву частину рівняння:

$$x[n+1] = x[n] + h * f(x[n+1], t[n+1])$$

Для знаходження $x[n+1]$ необхідно розв'язувати систему алгебраїчних (часто нелінійних) рівнянь на кожному кроці. Метод є безумовно стійким, що дозволяє використовувати його для жорстких систем.

Аналітичний вивід рівнянь:

Змінні стану:

- $x1 = uC1$ (напруга на конденсаторі C1)
- $x2 = uC2$ (напруга на конденсаторі C2)
- $x3 = iL1$ (струм через котушку L1 та резистор R2)

Закони Кірхгофа:

1. Рівняння для вузла (точка з'єднання R1, C2 та гілки L1):

Струм $i1$, що втікає через R1, розгалужується на струм через C2 ($iC2$) та струм через індуктивність ($iL1$):

$$i1 = iC2 + iL1$$

Звідси струм конденсатора C2:

$$iC2 = i1 - iL1$$

Струм $i1$ за законом Ома:

$$i1 = (U1(t) - uC1 - uC2) / R1$$

2. Рівняння для елементів:

Для C1: $i_1 = C_1 * (du_{C1}/dt)$

Для C2: $i_{C2} = C_2 * (du_{C2}/dt)$

Для гілки L1-R2: Напруга на цій гілці дорівнює напрузі на C2 (паралельне з'єднання).

$$u_{C2} = u_{L1} + u_{R2} = L_1 * (di_{L1}/dt) + i_{L1} * R_2$$

3. Система диференціальних рівнянь у формі Коші:

$$(1) \quad dx_1/dt = i_1 / C_1 \quad \text{де } i_1 = (U_{\max} * \sin(\omega t) - x_1 - x_2) / R_1$$

$$(2) \quad dx_2/dt = (i_1 - x_3) / C_2$$

$$(3) \quad dx_3/dt = (x_2 - x_3 * R_2) / L_1$$

Вихідна напруга U_2 знімається з резистора R_2 : $U_2 = i_{L1} * R_2 = x_3 * R_2$

Список ідентифікаторів констант, змінних, функцій:

Константи:

- U_{\max} : Амплітуда вхідної напруги (100 В)
- F : Частота мережі (50 Гц)
- R_1, R_2 : Опори резисторів (Ом)
- L_1 : Індуктивність (Гн)
- C_1, C_2 : Ємності конденсаторів (Ф)
- H : Крок інтегрування (0.00001 с)
- T_{\max} : Час моделювання (0.2 с)

Змінні:

- t : Поточний час
- x : Масив змінних стану [u_{C1}, u_{C2}, i_L]
- $derivatives$: Масив похідних [$du_{C1}/dt, du_{C2}/dt, di_L/dt$]
- u_2 : Вихідна напруга

- data_expl, data_mod, data_impl: Списки для збереження результатів розрахунку відповідними методами

Вхідні дані:

$$U_1 = U_{max} \sin(2\pi ft), U_{max} = 100 \text{ В}, f = 50 \text{ Гц.}$$

Елементи схеми: $R_1 = 5 \text{ Ом}$, $R_2 = 4 \text{ Ом}$, $L_1 = 0.01 \text{ Гн}$, $C_1 = 300 \text{ мкФ}$, $C_2 = 150 \text{ мкФ}$.

Параметри інтегрування: $t_{int} = 0.2 \text{ с}$, крок $h = 0.00001 \text{ с}$.

Код програми:

```
import math
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from scipy.optimize import fsolve

U_MAX = 100.0      # В
F = 50.0           # Гц
R1 = 5.0           # Ом
R2 = 4.0           # Ом
L1 = 0.01          # Гн
C1 = 300e-6        # Ф
C2 = 150e-6        # Ф
T_MAX = 0.2        # с
H = 0.00001        # крок інтегрування (10 мкс)

# Початкові умови: [u_c1, u_c2, i_l]
X0 = [0.0, 0.0, 0.0]

def get_u1(t):
    return U_MAX * math.sin(2 * math.pi * F * t)

def get_derivatives(t, x):
    """
    x[0] -> u_c1
    x[1] -> u_c2
    """
```

```

x[2] -> i_1
"""
u_c1, u_c2, i_1 = x
u1_val = get_u1(t)

# Струм через R1
i1 = (u1_val - u_c1 - u_c2) / R1

# Система диференціальних рівнянь
d_uc1 = i1 / C1
d_uc2 = (i1 - i_1) / C2
d_i1 = (u_c2 - i_1 * R2) / L1

return np.array([d_uc1, d_uc2, d_i1])

def solve_explicit_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(X0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

    while t <= T_MAX:
        u2 = x[2] * R2
        time_vals.append(t)
        u2_vals.append(u2)

        x = x + H * get_derivatives(t, x)
        t += H

    return time_vals, u2_vals

def solve_modified_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(X0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

```

```

while t <= T_MAX:
    u2 = x[2] * R2
    time_vals.append(t)
    u2_vals.append(u2)

    k1 = get_derivatives(t, x)
    x_predict = x + H * k1
    k2 = get_derivatives(t + H, x_predict)

    x = x + (H / 2.0) * (k1 + k2)
    t += H
return time_vals, u2_vals

def solve_implicit_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(X0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

    while t <= T_MAX:
        u2 = x[2] * R2
        time_vals.append(t)
        u2_vals.append(u2)

        t_next = t + H

        # Рівняння:  $x_{\text{new}} - x_{\text{old}} - h * f(x_{\text{new}}) = 0$ 
        func = lambda x_new: x_new - x - H * get_derivatives(t_next,
x_new)

        x = fsolve(func, x)
        t = t_next
    return time_vals, u2_vals

```

```

if __name__ == "__main__":

    print("Розрахунок перехідного процесу для Варіанту 12 (Схема 12)...")

    # Розрахунок трьома методами

    t_expl, u_expl = solve_explicit_euler()
    t_mod, u_mod = solve_modified_euler()
    t_impl, u_impl = solve_implicit_euler()

    # Побудова графіків

    plt.figure(figsize=(10, 6))

    plt.plot(t_expl, u_expl, label='Явний Ейлера', linestyle='--', linewidth=1)

    plt.plot(t_mod, u_mod, label='Модифікований Ейлера', linestyle='-', alpha=0.7)

    # Неявний графік може зливатися з модифікованим через високу точність

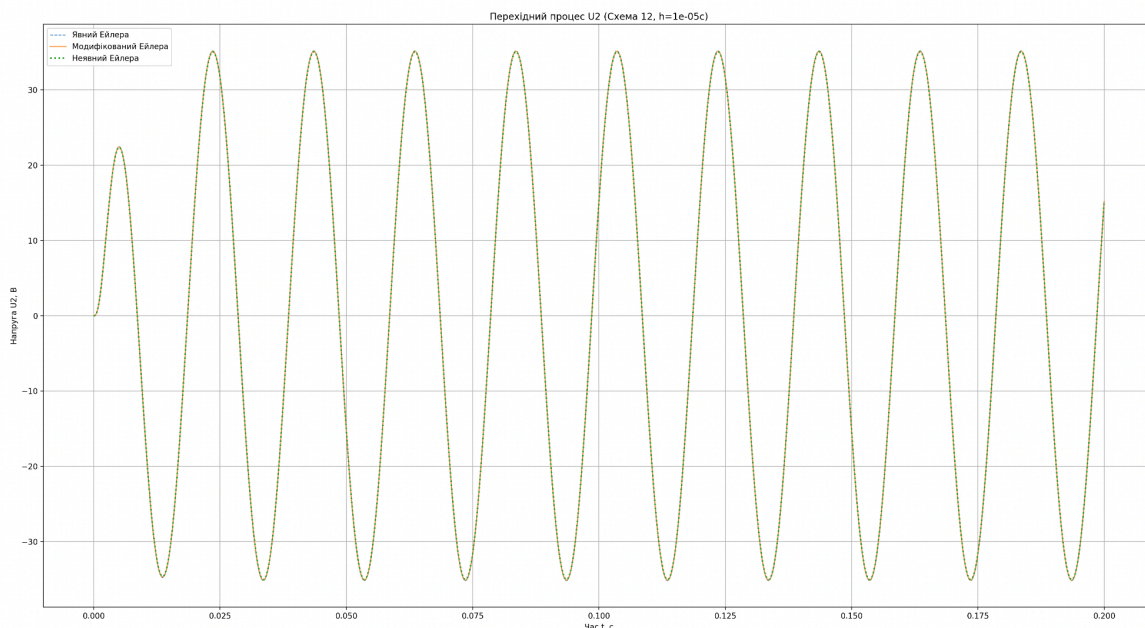
    plt.plot(t_impl, u_impl, label='Неявний Ейлера', linestyle=':', linewidth=2)

    plt.title(f"Перехідний процес U2 (Схема 12, h={H}c)")
    plt.xlabel("Час t, c")
    plt.ylabel("Напруга U2, В")
    plt.legend()
    plt.grid(True)
    plt.savefig('./result.png')
    plt.show()

    print("Графік побудовано. Кінцеве значення U2 (Mod): {:.4f} В".format(u_mod[-1]))

```


Результат:

Висновок:

В ході виконання лабораторної роботи було розраховано перехідний процес для RLC-ланки при підключенні до джерела синусоїдальної напруги.

1. Математична модель: Складено систему з трьох диференціальних рівнянь першого порядку на основі законів Кірхгофа.
2. Реалізація: Програма реалізує три числові методи.
 - a. Явний метод Ейлера найшвидший у розрахунку, але накопичує похибку.
 - b. Модифікований метод дав більш точний результат завдяки корекції нахилу.
 - c. Неявний метод потребував використання солвера (fsolve) для розв'язання рівнянь на кожному кроці, але гарантує стійкість.
3. Результати: Графіки вихідної напруги U2, отримані різними методами, співпадають візуально при малому кроці інтегрування ($h=10^{-5}$), що свідчить про правильність роботи алгоритмів. Перехідний процес має коливальний характер, що пояснюється наявністю реактивних елементів (L та C) у колі.